

som skulle træde i Forbindelse med dem. Jeg vil haabe, at de Forhandlinger, som der ville finde Sted, ville lede til en sælles Overenskomst, hvad der var det Dristeligste; men under alle Omstændigheder vil der i den nærmeste Fremtid fra den danske Regjering udgaa en Beskjendtgjørelse, der indeholder de Forholdsregler og Foranstaltninger, som den danske Regjering maa anse for at være nødvendige, samt tillige — ialtsald indtil videre og efter Omstændighederne — for betryggende for Danmark overfor dette vigtige Forhold til Nabolandene. — Det ærede Medlem lod paa en Maade, som jeg ikke kan lade staa uimodfagt hen, nogen Tvivl tilbage om, hvorvidt vore Veterinærer havde saa tilstrækkelig Kjenndskab til denne Sygdom, at vi med fuld Sikkerhed turde hengive os til den Overbevisning, at deres Afgjørelse i dette Tilfælde havde været korrekt. Det ærede Medlem ansøgte deroverfor, at Veterinærer baade paa den ene og paa den anden Side af Sundet havde været af en modsat Anskuelse. Ja, det skulde jo være et besynderligt Emne, som Folk ikke kunde være uenige om, og det saa meget mere, naar det er et Emne, som indeholder modsidende Interesser paa forskjellig Maade; men jeg vil dog her udtale, at det ikke forekommer mig ganske rigtigt at anføre, saavidt jeg veed, ubekjendte Størrelser og Folk, som ikke have nogen som helst Autoritet i den Slags Sager, som Autoriteter overfor Afgjørelser af vore høieste Veterinær-Autoriteter, der indtil denne Dag have haft et agtet Omdømme gennem hele Europa. Dette tør jeg sige med Sandhed. I Forbindelse hermed vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa den, som det forekommer mig, noget lette Yttring af den ærede Forespørger, som han fremfattede, idet han sagde: Lad ikke et Stykke svenskt Kvæg, som ved Forskjølse under Overfarten til Danmark har paadraget sig en Lungekatarrh eller Lignende, være Skyld i, at vi selv erklære vort Land for smittet med ondartet Lungesyge, naar dette ikke er Tilfældet. Dette synes at antyde, at det ærede Medlem antager, at en saadan grov Feiltagelse kunde være tilstede. Jeg vil nu ikke sige — og det forlanger det ærede Medlem jo heller ikke, at man skal gaa ud fra — at det ærede Medlem kan tale med nogen Myndighed i veterinære Sager, men i hvert Fald kan det ærede Medlem da ikke tillægge sine egne Betragtninger i saa Henseende nogen afgjørende Betydning, og jeg vil sige, at den Formodning, at Veterinærerne skulde kunne foregyle en akut Lungebetændelse eller en Forskjølsesygdom med den ondartede Lungesyge, forekommer mig dog at være noget dristig. Danmark har ikke søgt at lægge Skjul paa, hvad der foregik her. Man har troet at kunne bevare sin Lillid i England og andre Steder ved en klar og aaben Fremgangsmaade, og det Første, som vi gjorde, da vi opdagede Tilstedeværelsen af den ondartede Lungesyge her i Landet, var at erklære

den for, hvad den virkelig var, og tage Følgerne deraf. Dette have vi gjort denne Gang, og det ville vi fremdeles gjøre, naar vi have en fast Overbevisning om, at den virkelig er tilstede. Jeg tror, at det at lægge Skjul paa, at der her i Landet forekommer saadanne Sygdomme, som vilde have til Følge, at andre Lande maatte søle sig i høi Grad opfordrede til at tage Repressalier, vilde være Veien til at sætte den Lillid, som man har til os, overstyr og bewirke, at vi til andre Læder ikke vilde blive troede, hvilket vilde have de stadeligste Følger med Hensyn til vore Forbindelser med Ulandet. Det vilde altsaa paa dette Standpunkt, hvor Forhandlingerne desangaaende ligge lige for Haanden, ikke være rigtigt af mig at forelægge for det høie Thing Oplysninger med Hensyn til Bestaffenheden af de Foranstaltninger, som den danske Regjering tilsigter at træffe i den nærmeste Fremtid, men der er dog et Forhold, som jeg maa omtale, og det er det, som er Gjenstand for den sidste Del af Forespørgslen. Det er fuldkommen rigtigt, at det under saadanne Omstændigheder, hvor der tiltrods for al anvendt Umage med Hensyn til at konstatere det Modfatte, dog haves en meget stærk Formodning om, at en saadan Sygdom virkelig er tilstede i Sverig, har sine meget store Betænkkeligheder at tillade, at svenske Kreaturer blive førte til England sammen med danske Kreaturer, men jeg skal dog dertil gjøre den Bemærkning, at Faren jo for en stor Del bliver fjernet eller i alt Fald gjort mindre derved, at Kreaturerne jo blive synede, førend de komme ombord i de danske Skibe. Der er altsaa Sikkerhed for, at de ikke ere komne ombord med den ondartede Lungesyge, og naar de ere komne til Bestemmelsesstedet, blive de jo meget kort Tid efter slagtede. Dette er den store Forskjel paa at indføre Kvæg til Slagtning og at indføre Kvæg til anden Anvendelse. Man kunde ogsaa tænke sig, at et Forbud imod Indførselen af levende Kvæg f. Ex. fra Sverrig kunde forbindes med Lilladelse til at indføre Kvæg til Slagtning, imod at dette Kvæg blev opstaldet paa et bestemt Sted; men paa den anden Side skal jeg dog indrømme Muligheden af, at en Sygdom, som ikke havde viist sig ved Modtagelsen af Kreaturerne ombord i Skibet, kunde udbrøde og vise sig senere, inden de naaede Slagtebanken. Dette er ganske vist muligt, men der er ikke Sandsynlighed derved. Det er altsaa for ikke at affjære Rhederierne fra den ikke ubetydelige Fordel, som de have af i danske Skibe at transportere svenskt Kvæg sammen med danske Kreaturer til England, at man ikke hidtil har tænkt paa at udstede Forbud imod Overførselen paa denne Maade. Hvorvidt senere indtrædende Omstændigheder maatte gjøre, at der maa træffes saadanne Forholdsregler, skal jeg ikke udtale mig om her; men de Interesser, som knytte sig til en nogenlunde fri og ubindret Forbindelse mellem Sverrig og Dan-